

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Markvorsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer, hvilket Udvalg faar Navnet Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Toldvæsenets Kontorudgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2385.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

S. Sørensen: I § 8 af Lov af 26. Marts 1870 er der bl. a. bestemt, at alle Jurisdiktionschefer, Borgmestre, Amtmænd og lignende skal indgive til vedkommende Ministerium aarlige Beretninger om deres hafte Udlæg til Kontorudgifter, for at Rigsdagen hvert femte Aar kan vedtage en Lov, hvorefter deres hafte Udlæg skal dem udbetales. Her indunder er hidtil ogsaa kommet Toldvæsenets Kontorholdsvederlag, og der har her i Tinget været et, man kan gerne sige, staaende Udvalg, som har heddet Kontorholdsudvalget, og til dette Udvalg har ogsaa Kontorholdsvederlaget for Toldvæsenet været henvist. Den sidste Lov om dette Emne blev vedtaget den 1. April 1909. Det Lovforslag, vi behandler her i Dag, gaar ud paa, at for Eftertiden skal Kontorholdsvederlaget for Toldvæsenet bestemmes paa de aarlige Finanslove. Det kunde synes at være en Afvigelse fra Regelen og imod Loven af 1870. Det er dog ikke Tilfældet. Ved Loven af 30. April 1909 blev Halvdelen af Lovens Bestemmelser vedtaget med Fremtiden for Øje, idet der blev bestemt faste Lønninger for Medhjælperne o. s. v., tilbage blev som foranderligt kun Vederlag for hafte Udgifter, Tryksager, Vagt o. s. v. Dette kan selvfølgelig ikke have vedvarende Gyldighed, da det varierer fra Aar til Aar, og det maa altsaa som sædvanlig revideres. Men der bestaar altsaa en Halvhed, og det er denne Halvhed, som det foreliggende Lovforslag skulde udslette, idet største Parten af Loven af 30. April

1909 fremdeles er gyldig, medens det kun er en Ubetydelighed, der er tilbage. Nu har det ikke været muligt paa Toldvæsenets Omraade at faa saa nøjagtige Bestemmelser med Hensyn til Vederlaget, at dette kunde slaa til, Rigsdagen har ikke bevilget mere, end den har anset for højst nødvendigt, og saa har der været Overskridelser, som der saa har været søgt Bevillinger til paa Finansloven. Nu mener altsaa Ministeriet, at det er bedst, at denne Sag altid afgøres ved de aarlige Finanslove. Derved hæves den Halvhed, at noget af Vederlaget stadig er det samme Aar efter Aar, medens noget er variabelt, og at det, som bevilges, ikke altid slaar til, men der maa søges Efterbevillinger, og den foreslaaede Fremgangsmaade anser jeg ogsaa for rigtig og konsekvent. Allerede sidste Gang, vi behandlede Toldvæsenets Kontorholdsvederlag, er det fastslaaet, at samtlige Kontorer skal indgive aarlig Indberetning til Ministeriet om de hafte Udgifter. Naar nu Finansudvalget forlanger disse Indberetninger paa samme Vis, som Kontorholdsudvalget hidtil har forlangt dem, har Rigsdagen fremtidig akkurat samme Haand i Hanke med disse Bevillinger som hidtil, og Halvheden er hævet. Jeg skal derfor anbefale dette lille Lovforslag, som ikke har nogen stor finansiel Rækkevidde, til hurtig Fremme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission angaaende Statens Pensionsvæsen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2385.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

P. Th. Nielsen: Hvis man gennemser blot nogle af de gældende Pensionslove, vil man hurtig blive klar over, at Ensartethed og Overskuelighed hersker der ikke paa dette Omraade, og hvis man vil blive i det nuværende System med Udbetaling af Pension eller Efterløn, hvad man nu vil